

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z powództwa W. T.

przeciwko Urzędowi Miejskiemu w T.

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 września 2017 r.,

wniosku pełnomocnika powoda o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z
dnia 25 lipca 2017 r., sygn. akt II PK (...)

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2017 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Odpis powyższego postanowienia pełnomocnik powoda odebrał w dniu 5 września 2017 r. W dniu 13 września 2017 r. złożył wniosek o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2017 r. w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach procesu z tytułu pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny. W postępowaniu kasacyjnym powód działał przez profesjonalnego pełnomocnika, który złożył odpowiedź na skargę kasacyjną. W tym piśmie procesowym domagał się oddalenia skargi kasacyjnej oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa

procesowego.

Sąd Najwyższy badając dopuszczalność skargi, wydał postanowienie o odmowie przyjęcia jej do rozpoznania i nie orzekł o kosztach należnych pełnomocnikowi. Podkreślenia wymaga, że postępowanie kasacyjne składa się z dwóch etapów. Pierwszy to czynności związane z rozstrzygnięciem, czy istnieją podstawy do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Drugi to orzeczenie merytoryczne w sprawie (kasatoryjne albo reformatoryjne). Z tego względu w razie złożenia odpowiedzi na skargę kasacyjną winna ona uwzględniać oba etapy procedowania. Oznacza to obowiązek wyodrębnienia argumentacji związanej z brakiem podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zawarcia w nim stosownego żądania zwrotu kosztów postępowania.

W przedmiotowej sprawie brak wyodrębnionego odcinka postępowania kasacyjnego. Pełnomocnik powoda wniósł o przyznanie kosztów procesu w razie oddalenia skargi kasacyjnej, a do tego etapu postępowania nie doszło. Na marginesie należy dodać, że w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14 (OSNC 2015 nr 7-8, poz. 91) stwierdzono, iż koszty odpowiedzi na skargę kasacyjną, w której nie wskazano argumentów dotyczących przyczyn kasacyjnych (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), uzasadniających odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie mogą być uznane – w razie odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania – za koszty celowej obrony w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c.

Z tych względów orzeczono w myśl art. 351 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 i 398²¹ k.p.c.

r.g.